

גִּדּוּלוֹ מִן הָאָרֶץ דִּיקָא אַבֵּל - תְּלוּשׁ מִן הָאָרֶץ

וְעַל כֵּן צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה הַסֶּכֶךְ מְדַבֵּר שְׂאִינוֹ מְקַבֵּל טַמְאָה וְצוּמַח מִן הָאָרֶץ וְתְלוּשׁ, כִּי שֵׁם בְּהִתְכַלִּית לֹא יִהְיוּ שׁוּם בְּחִינַת טַמְאָה ח"ו כְּמוֹ שִׁפְתּוֹב וְאֵת רוּחַ הַטַּמְאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ. אַךְ אֵף עַל פִּי כֵּן עֶקֶר שֶׁעָשׂוֹעַ עוֹלָם הֵבֵא שֶׁהוּא בְּחִינַת הִתְכַלִּית יִזְכּוּ אוֹתָם שֶׁהֵיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל הָאָרֶץ הַגִּשְׁמִי הַזֹּאת וְעָשׂוּ רִצּוֹן קוֹנֵם.

וְעַל כֵּן צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה בְּתְלוּשׁ שֶׁהוּא דָּבָר הַמְטַלְטֵל וְלֹא יִהְיֶה מְחַבֵּר בְּאָרֶץ הֵינּוּ שְׂאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא בְּאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יַעֲשֶׂה לוֹ קְבִיעוֹת בְּתוֹכָהּ וְלֹא יִהְיֶה מְחַבֵּר וּמְקַשֵּׁר בְּעֵנֵי הָאָרֶץ רַק יִהְיֶה מְחַבֵּר וּמְקַשֵּׁר בְּעֵנֵי הַשָּׁגַת הִתְכַלִּית, וּבְעֵנֵי הָאָרֶץ וְהָעוֹלָם הַזֶּה יִהְיֶה רַק בְּדֶרֶךְ עֲרָאִי וְדָבָר הַמְטַלְטֵל כֵּ"ל.

ירח האיתנים י"ח

דָּבָר שֶׁמִּסְכָּכִין בּוֹ צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה צוּמַח מִן הָאָרֶץ וְתְלוּשׁ וְכו', הֵינּוּ שִׁישְׁתִּידֵּל לְהַסְתַּכֵּל עַל אוֹר הַשֶּׁכֶל הַמְלַבֵּשׁ בְּכָל מָה שִׁישׁ בְּאָרֶץ דִּיקָא וְלִהְיוֹת עוֹרֵר מִזֶּה לַעֲבוֹדַת ה' יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עֶקֶר עֲבוֹדַת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּבִחִינַת וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם וְכַמּוֹבֵן בַּמֶּאֱמָר מִקֵּץ זְכָרוֹן ס' נ"ד וְכו'.

וְזֶהוּ שִׁיְהִיָּה תְלוּשׁ מִן הָאָרֶץ הֵינּוּ שֶׁתִּכַּף שִׁמְסִתְּכֵל וּמִתְבּוֹנֵן עֲצָמוֹ בְּאִיזָה דָּבָר יִתְלַשׁ וְיִפְרִיד אוֹתוֹ מִן הָאֲרָצִיּוֹת וְהַגִּשְׁמִיּוֹת וְיִקְשֹׁר אוֹתוֹ לְבִחִינַת הָרוּחָנִיּוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשֶּׁכֶל וְהַחַיּוֹת אֱלֹהוֹת הַמְלַבֵּשׁ בּוֹ. וְזֶה וְאִינוֹ מְקַבֵּל טַמְאָה וְכו', כִּי אֲסוּר לְהַסְתַּכֵּל וְלִהְיוֹת בְּכָל עֲנִיָּיִם שֶׁהֵם הֵתֵר גָּמוּר לְהַעֲמִיק מִחֲשַׁבְתּוֹ בָּהֶם וְאִין בָּהֶם שׁוּם צֶד טַמְאָה ח"ו, אַבֵּל מְדַבֵּר הַמְקַבֵּל טַמְאָה צָרִיכִין לְבָרוּחַ וְלִהְיוֹת רַחֵק בְּתִכְלִית הָרְחוּק.

נחת השלחן או"ח תרכ"ט

זמן שמחתינו

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

שְׂמִיחָה שְׁלֵמָה

וְזֶה בְּחִינַת הַשְּׂמִיחָה שֶׁל סְכוּת, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים זְמַן שְׂמִיחָתָנוּ. כִּי מִשָּׁם עָקַר כָּל הַשְּׂמִיחֹת שֶׁבְּעוֹלָם שְׂכָלָם נִמְשָׁכִין מִבְּחִינַת הַשְּׂמִיחָה שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד, בְּחִינַת כִּי בַשְּׂמִיחָה יִצְאוּ, בְּחִינַת שָׁשׂוֹן וְשְׂמִיחָה יִשְׁיגוּ וְכוּ', כִּי אִזּוֹ יִתְעַר חֲדוּהָ וְנִגְוֶנָא בְּעֵלְמָא בְּעֵת שִׁיְתַעַר בְּחִינַת שִׁיר חֲדָשׁ הַנ"ל. וְעַל כֵּן מִחֲמַת שְׂכָסְכוּת זֹכִין שִׁיְתַעַר שִׁיר הַנ"ל שְׂמִשָּׁם כָּל הַשְּׂמִיחֹת, עַל כֵּן הוּא זְמַן שְׂמִיחָתָנוּ.

ליקוטי הלכות סוכה ו' ח'

רַבִּי אֲבָרְהָם בֶּן ר' נַחֲמָן אָמַר: מֶה טַעַם נִקְרָא חֲג הַסְּכוּת 'זְמַן שְׂמִיחָתָנוּ' יוֹתֵר מִשָּׂאֵר הַמוֹעֲדִים. וּבְאֵר: מִחֲמַת שְׂכָחַת הַפֶּסַח עֲדִין לֹא הִיָּתָה שְׂמִיחָתָנוּ שְׁלֵמָה מִשּׁוּם שֶׁעֲדִין לֹא קִבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וּבְשָׁבוּעוֹת שְׂכָבָר קִבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, נִשְׁבַּת שְׂמִיחָתָנוּ בְּעוֹזֵן חֲטָא הָעֵגֶל שֶׁעָשׂוֹ לְאַחֲרִיָּה. וְרַק בְּחֲג הַסְּכוּת שְׂכָבָר קִבְּלָנוּ אֶת הַלַּחַת הַשְּׁנִיּוֹת לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְשׁוּב לֹא נִשְׁבְּרוּ וְנִפְגְּמוּ, מִשּׁוּם כִּךְ נִקְרָא חֲחַג בְּשֵׁם 'זְמַן שְׂמִיחָתָנוּ' כִּי אִזּוֹ נִשְׁלֵמָה שְׂמִיחָתָנוּ.

שיח שרפי קודש ג' תקסח

חג הסוכות

טועמיה

ענינא דיומא

ושאבתם מים בששון

וזה בחינת שמחת בית השואבה. בחינת ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה ותקבלון אולפן חדת, הינו חדושי תורה הנ"ל הנמשכין מבחינת עתיקא סתימאה, שעל ידי זה יכולין לעשות מתורות תפלות, שעל ידי זה יכולין לשפך לבו פמים נכח פני ד', שנהו בחינת נסוד המים בחג, בחינת וישאבו מים וישפכו לפני ד' הנאמר בשמואל ופרש רש"י ששפכו לבם פמים.

כי דיקא על ידי חדושי תורה הנ"ל בחינת אולפן חדת, שעל ידי זה זוכין לעשות מתורות תפלות, דיקא על ידי זה זוכין לשפך לבו פמים לפני ד' כל אחד ואחד כפי אשר יודע נגעי לבבו ומכאוביו איך הוא רחוק מה' יתברך ולא יזה מדות רעות ותאות רעות ובלבולים רעים נפל בעונותיו וכל מה שעובר עליו בכל יום ובכל עת שהכל יוכל למצא בתוך תפלות אלו שעושה מתורות ולפרש שיחתו לפניו יתברך ברחמים ותחנונים על כלם כבן המתחטא לפני אביו עד שיוכל לשפך לבו פמים.

וזהו 'ממעיני הישועה', כי דרך זה הוא בחינת מעיני הישועה, שהישועה נובעת ממעינות שאינם פוסקים שנמשכין מהנחל נובע וכו', שהם ישועות בלי גבול וקץ וסוף ותכלית שיכולים להושיע לכל יהיה מי שיהיה, אפלו אם הוא כמו שהוא, כי הוא נחל נובע וכו' בחינת באר מים חיים מעינות שאינם פוסקים להושיע לכל, בחינת מעיני הישועה. וזהו בחינת גדל השמחה, כי כשזוכין להמשיך דרך זה הוא ודאי שמחה שאין לה קץ, בחינת וגילו ברעדה, בחינת ושמחת עולם וכו' כנ"ל:

ליקוטי הלכות ראש חודש ה' כג

עמוד זה נתרם לע"נ הר"ר אהרן משולם ב"ר ישראל
יוסף הלוי גינזבורג ז"ל – נלב"ע כ"ד תשרי ת.נ.צ.ב.ה.

הנענועים הק'

טועמיה

ענינא דיומא

להיזת בקי בזה מאד

וזה בחינת הנענועים, ובכל צד מוליך מכנגד לבו ומחזירו וכו' זה בחינת רצוא ושוב, והוא מוליך ומביא מעלה ומוריד, זה בחינת בקיאות הנ"ל, בחינת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאל הנך וכו', וכן בכל צד, וכמו שפסים שם בפסוק, אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים גם שם ירך תנחני וכו'. ובין כשהוא מעלה הלילב ומיניו ובין כשהוא מוריד, וכן בכל צד בכלם יש הולכות והבאות בכל צד שהם הנענועים.

כל זה הוא מה שכתבתי למעלה שבין בבחינת עיל בחינת אם אסק שמים יש רצוא ושוב, ובין בבחינת ונפיק יש רצוא ושוב בכמה וכמה בחינות וצריך להיזת בקי בזה מאד, ועל כן מנענעים בכמה נענועים:

ליקוטי הלכות שבת ז' נה

מצות ד' מינים

טועמיה

ענינא דיומא

דיין נצח

איתא בזהר מאן נצח מאן דאחיד מאנא קרבא בידוהי. והדבר תמוה בעיני מה זה סימן על נצחון מחמת שאוחז הכלי זין בידו, הלא גם החולק והלוחם נגדו אוחז גם כן כלי זין, וכי אחיזת כלי זין הוא הנצחון, הלא מקרא מלא דבר הכתוב אל יתהלל חוגר בעצמו. אך כבר מבאר שמי שפונתו אל האמת וחוגר עצמו למלחמה בשביל האמת, הוא מנצח תמיד. כי כל מה שעושה איזה עבדא לערף מלחמת מצוה הזאת הוא מנצח בזה מיד, מאחר שפונתו לשמים באמת כנ"ל. וזהו בחינת מאן נצח מאן דאחיד מאנא קרבא בידוהי, כי אלו הכלי זין הקדושים שהם האתרוג ולולב וכו', שהם מצוות הבורא יתברך, אלו הכלי זין, מיד שאוחזים אותם בידינו אנו מנצחים מיד, מאחר שפונתנו לקיים מצוות בוראנו יתברך שמו וכו', על כן בודאי דיין נצח תמיד.

ליקוטי הלכות ברכות הראיה ה' יט

כי כל זמן שהאדם אינו מיאש את עצמו ומחזק את עצמו להתחיל בכל פעם מחדש וכו' ועוסק עדין במלחמה זאת שעקר הכלי זין הוא תפלה וכו' הוא נקרא נוצח את המלחמה, כי באמת לה' המלחמה, כי אי אפשר להאדם בעצמו לנצחו, כמו שאמרו רז"ל אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו וכו', רק שהאדם חייב לחזק את עצמו ולעורר את עצמו בכל פעם מחדש לכלי להיות נסוג אחור ממלחמה הזאת ולכלי ליאש את עצמו בשום אופן וכו'. ועתה מובן דברי הזהר הקדוש הנ"ל, מאן נצח מאן דאחיד מאנא קרבא בידוהי וכו', כי מאחר שישיראל עוסקין עדין במלחמה הזאת ואוחזין מאנא קרבא בידוהו, שהם הד' מינים שמתפללין בהם וגומרין עליהם את ההלל, בודאי כבר נצחו המלחמה, כי במלחמה זאת זה עקר נצחון המלחמה, כשאוחזין את עצמו ואוחזים מאנא קרבא בידוהי.

ליקו"ה שבת ז' נד

הושענא רבא

טועמיה

ענינא דיומא

הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׂב

וְכֵן עוֹד שָׁמַעְתִּי מִפִּנּוּ, אֲשֶׁר פַּעַם אַחַת בִּימֵי הַסִּכּוֹת
הַקָּדוֹשִׁים בְּשִׁתְּקִיף אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרִבֵּנוּ זַ"ל, אֶת
הַבִּימָה בְּהֶאֱתָרוֹג וּמִיָּנוּ, רָאוּ אֲנָשָׁיו אַחֵר כֶּךָ
עַל הַקֶּרֶקַע בְּמָקוֹם שֶׁהָלָךְ סָבִיב הַבִּימָה
שָׁנַת־לַחֲלַח הַקֶּרֶקַע מִהֲדַמְעוֹת שֶׁלּוֹ שִׁשְׁפַּךְ אֹז
בַּעֵת הַקִּיפּוֹ אֶת הַבִּימָה:

השתפכות הנפש

יֵרַח הָאֵיתָנִים הוּא תִּשְׁרִי הַמַּאֲיָמִים וְנִשְׁנָבִים מְאֹד מְאֹד כָּל יוֹם
וְיוֹם וּבִכְפֹּרֶט הַסּוּף וְהַגָּמָר הוּא הַיּוֹם הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
וְהַנְּשָׂב מְאֹד שֶׁנִּקְרָא הוֹשַׁעְנָא רַבָּא. בְּהַהוּא יוֹמָא וַיָּשָׁב
יִצְחָק וַיַּחֲפֹר אֶת בְּאֵרוֹת הַמַּיִם שֶׁהֵם בְּחִינַת הַמַּיִם עֲמָקִים יַעֲצֶה
בְּלֵב אִישׁ שְׁחוֹתָרִים אוֹתָם עַל יְדֵי שִׁצּוּעִיקִים בְּאַמָּת וּבִתְמִימוֹת
פְּשׁוּט מִמַּעַמָּקִים קָרְאֵתִיךָ ה'.

וְאִם כִּי בַּעֵת כּוֹתְבִי זֹאת נִתְעוֹרֵר בְּלִבִּי בְּכִיָּה גְדוֹלָה בְּזִכְרֵי
כְּפָה וְכִפָּה מִרְחִיק גִּשְׁמִיּוֹת הָאָדָם וְהָעוֹלָם מִקְדָּשׁוֹת נוֹרָאוֹת
כִּי אֵלֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֶה עָתָה לֹא עֵת לְבָבוֹת רַק עֵת לְשִׁמְחָה
וּלְרִקְדַּת בְּלֵב שָׁלֵם בְּשִׁמְחָה רַבָּה וַיֹּאמְרוּ כָּלָם אֲשֶׁרִינוּ:

עלים לתרופה

עמוד זה נתרם לזכות הרה"ח נתן יעקב בן יענטא
פראדל - להודות לה' על הר"ה הנפלא שעל"ט

הושענא רבא

טועניא

ענינא דיומא

אַמִּירַת מִשְׁנֵה תוֹרָה

הוֹשַׁעֲנָא רַבָּא הוּא בְּחִינַת דְּבוּר בְּלֹא יָדְעָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲרֵבָה, כִּי עֲרֵבָה דּוֹמָה לְשִׁפְתַּיִם, כִּי אֵיתָא בְּזִהְרַת הַקָּדוֹשׁ אֵית מָאן דְּלָעִי בְּאוֹרֵיתָא וּמִגְמִגִּם בָּהּ בְּגִמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע, כֹּל מֶלֶךְ וּמֶלֶךְ סִלְקָא לְעֵלָא, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵאֵי מֶלֶךְ, וְנִטֵּעַ לֵה סִחְרָנִין דִּיהֶהוּא נִחְלָא, וְאֶתְעַבְדוּ מֵאֲנָוִן מַלְיָן אֵילָנִין רַבְרַבִּין, וְאֶקְרוּן עֲרֵבֵי נַחַל, נִמְצָא שְׁעֲרֵבֵי נַחַל הֵם בְּחִינַת דְּבוּר בְּלֹא יָדְעָה.

ליקוטי מוהר"ן עד

אָמַר רַבֵּנוּ: בְּשָׁבוּעוֹת אֵיזוּ דָּעַר עֵיקַר דָּאס אוֹיֵף זַיִן, און הוֹשַׁעֲנָא רַבָּא דָּעַר עֵיקַר דָּאס זַאגן.

אבניה ברזל

מִשְׁנֵה תוֹרָה הִיא בְּחִינַת חוֹתֶם עַל חוֹתֶם, שְׁמִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שְׁנָה וְחִזַּר אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְקַשֵּׁר חוֹתֶם הַתּוֹרָה בְּלֵב יִשְׂרָאֵל הַיֵּטֵב בְּבְחִינַת חוֹתֶם עַל חוֹתֶם, וְעַל כֵּן רַב דְּבָרֵי מִשְׁנֵה תוֹרָה מְדַבְּרִים מֵעַנְיָן זֶה, מִה שְׁמִשָּׁה מִזְהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכַמָּה וּכְכַמָּה אֲזִהְרוֹת עַל אֲזִהְרוֹת שְׁיִזְכְּרוּ הַיֵּטֵב אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְבָּרַךְ עִמָּהֶם אֶת כָּל הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵיהֶם, כַּמְבֹאָר בְּכָל סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה וְכוּ', וְעַל כֵּן אוֹמְרִים בְּלִיל הוֹשַׁעֲנָא רַבָּה מִשְׁנֵה תוֹרָה, כִּי כָּל עַקֵּר הוֹשַׁעֲנָא רַבָּא הוּא לְקַשֵּׁר אוֹר הַרְשִׁימוֹ הַיֵּטֵב בְּלִפְנֵי בְּבְחִינַת חוֹתֶם בְּתוֹךְ חוֹתֶם כְּדֵי שֶׁלֹּא נִשְׁכַּח אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת מִשְׁנֵה תוֹרָה כַּנ"ל, וְזֶהוּ בְּחִינַת סֵפֶר תְּהִלִּים שְׁאוֹמְרִים אָז. הֵינּוּ בְּחִינַת תְּקוּן הַתְּפִלָּה שְׁזוֹכִים אָז בְּגִמְרַת הַתְּקוּן בְּהוֹשַׁעֲנָא רַבָּה כַּנֶּזֶכֶר לְעֵיל. שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת תְּהִלִּים שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל הַתְּפִלוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת.

ליקוטי הלכות ערבית ד' כט

עמוד זה נתרם ע"י החפץ בעילום שמו להודות לה' שזכה בנסים ונפלאות להיות אצל רבינו על ר"ה

סוכות ושמחת תורה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו - בְּסֻכּוֹת יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו - בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה

וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׁמִינִי עֲצֶרֶת, שָׂאז, כְּבִיכּוֹל, ה' יִתְבָּרֵךְ שִׁמְחָ עֲמָנוּ, כְּמִבְאָר
בְּפִנּוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּפִרְוֵשׁ רַש"י בְּבִקְשָׁה מִכֶּם עֲכָבוּ עָמִי עוֹד יוֹם אֶחָד,
הֵינּוּ כִּי אִזְ נִכְלָלִין כָּל הַשְּׂמֻחוֹת יַחַד בְּחִינַת אִיהוּ בְּזִקְיָפוּ וְאַנְן בְּשִׁיפּוּלִי
כְּפִי שְׂמֻחָתוֹ בֵּין שְׂמֻחָתָנוּ, בְּחִינַת יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעוֹשָׂיו, כְּמִבְאָר שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל. כִּי בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתֵעֵר
לְעֵלָא, הֵינּוּ כִּי בְּכָל שַׁבָּעַת יָמֵי הַסֻּכּוֹת זָכִינוּ לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂמֻחָה
עָלֵינוּ לְשִׂמְחָה בַּה' לְשִׂמְחָה בְּהַמְצוּת בְּעֶצְמָן לְהַמְשִׁיךְ שְׂמֻחַת הָעוֹלָם
הַבָּא בְּחִינַת סִפָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה לְתוֹךְ הַמְצוּת. וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׂמֻחַת בֵּית
הַשּׁוֹאֵבָה שֶׁשְּׂמֻחִין מְאֹד בְּעֵת שֶׁשָּׂאבוּ הַמֵּיִם לְנִסּוֹךְ הַחֵג שָׂאז הָיָה עֵקֶר
הַשְּׂמֻחָה שֶׁלֹּא נִרְאָה דְּגֻמְתָּהּ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּהּ מִי
שֶׁלֹּא רָאָה שְׂמֻחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה וְכו'.

וְאַחֵר כֵּךְ בְּשְׁמִינִי עֲצֶרֶת וְשִׂמְחַת תּוֹרָה, אִזְ ה' יִתְבָּרֵךְ שִׁמְחָ עֲמָנוּ
בְּחִינַת יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו שְׁאוּמְרִין אִזְ בְּשַׁעַת הַקְּפוּת וְאַזְ נִכְלָלִין כָּל
הַשְּׂמֻחוֹת יַחַד שְׁתּוּפְסִין הַתּוֹרָה וְשְׂמֻחִין עִמָּה, כִּי אָנוּ שְׂמֻחִין עִמּוֹ וְהוּא
שִׁמְחָ עִמָּנוּ יַחַד. בְּחִינַת אִיהוּ בְּזִקְיָפוּ וְאַנְן בְּשִׁיפּוּלִי – כְּפִי שְׂמֻחָתוֹ בֵּין
שְׂמֻחָתָנוּ כֵּנ"ל, כִּי אָנוּ אוֹחֲזִין הַתּוֹרָה בְּשַׁעַת הַשְּׂמֻחָה לְהוֹרוֹת שְׁכָל
שְׂמֻחָתָנוּ הוּא רַק הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ, כִּי כָל שְׂמֻחָתָנוּ הוּא מְצוּת הַתּוֹרָה
בְּעֶצְמָן שֶׁאָנוּ זוֹכִין לַעֲשׂוֹת וּבִזָּה לְבַד אָנוּ שְׂמֻחִין, שֶׁזֶּהוּ עֵקֶר שְׁלֵמוֹת
הַשְּׂמֻחָה כֵּנ"ל:

ליקוטי הלכות חזקת קרקעות ג' י

ענינא דיומא

טועמיה

שמחת תורה שחל בשבת

לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת שַׁבָּת

וְעַתָּה מֵה יָפָה אָף נָעִים הַסֵּדֶר שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּקְנוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבָרָכָה הַכֹּל יָפָה בָּעֵתוֹ שֶׁתִּיכַף בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה שְׂמִסִּימִין הַתּוֹרָה בְּפִטְרֵת מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ מֶלֶא רוּחַ חֲכָמָה וְכו', וּמִתְחִילִין בְּרֹאשִׁית וְקוֹרִין עַד פָּרֹשֶׁת קִדְשֵׁת שַׁבָּת שֶׁהוּא וַיְכַלּוּ בַּ"ל.

כִּי עֵקֶר הָעֲבוּדָה מֵאֵלּוּל עַד עַתָּה שֶׁהוּא לְהַמְשִׁיךְ דֶּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה בְּעוֹלָם הָעֵקֶר עַל יְדֵי שַׁבָּת שְׂמוּדִיעִין לָנוּ הַצְדִּיקִים שֶׁהֵם בְּחִינַת מֹשֶׁה שְׂמֵאִיר וּמוֹדִיעַ עַל יְדֵי בְּחִינַת יְהוֹשֻׁעַ וְכו' כַּ"ל, עַל כֵּן תִּיכַף מִפְּטִירִין בְּתַחֲלֵת סֵפֶר יְהוֹשֻׁעַ שְׂמִדְבָּר מֵהַסִּתְּלָקוֹת מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וְכו', כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב שָׁם, מֹשֶׁה עֲבָדִי מֵת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר וְכו' וּמִסִּימִין רַק חֲזֵק וְאַמֵּץ, כִּי זֶה עֵקֶר הַתִּקּוּן וְהַתְּקוּהָ שְׂמֵשָׁה הַמְשִׁיךְ תִּקּוּן כְּזֶה שֶׁגַּם אַחֵר הַסִּתְּלָקוֹתוֹ יִמְשִׁיךְ דֶּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה בְּעוֹלָם עַל יְדֵי בְּחִינַת יְהוֹשֻׁעַ שֶׁעַל יְדֵי זֶה כּוֹבְשִׁין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכו' כַּ"ל.

וְזֶה אָנוּ קוֹרְאִין בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. כִּי מִמְשַׁלְתָּךְ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה נַעֲשֶׂה בְּחִינָה זֹאת שְׂמִתְחִילִין אוֹתָהּ מִסֵּדֶר לְסֵדֶר בְּכָל שַׁבָּת עַד שְׁגוּמְרִין אוֹתָהּ בְּגִמְרַת תִּקּוּן הַחוּתָם בְּתוֹךְ חוּתָם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפוֹר שֶׁהוּא בְּשִׁמְיָנִי עֲצָרַת וְשִׂמְחַת תּוֹרָה, וְהַכֹּל בְּשִׁבְלִי לְהָאִיר לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת שַׁבָּת שֶׁהוּא דֶּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה בְּעוֹלָם.

ליקוטי הלכות שבת ז' לט

עמוד זה נדבתי הר"ר שמואל אייזיק צוקר הי"ו
לרגל הולדת הבן נתן שיחי' למזל טוב

כמבאר בלשון לעז רמז עמוקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון מוהרנ"ת ז"ל

בעת המחלקת כששהה מוהרנ"ת בנעמירוב, לא היה לו מקום מוכן לספה, ור' נחמן טולטשינער שדאג לו לכל צרכיו עמד במשך כל היום של ערב חג הסוכות, ובנה לו את הספה, בליל יום טוב ראשון של חג הסוכות בעת הסעודה, אמר רבי נחמן למוהרנ"ת זצוק"ל שפעת אחר שהתיגע משך כל היום בבניית הספה, טועמים טעם אחר בקדשת הספה, נענה לו מוהרנ"ת זצוק"ל ואמר לו:

**דאס האסטו נאך נישט
געפילט: שרייען צו השם
יתברך א גאנצן טאג
הטעימני נא טעם ספה,
וואספארא טעם דו וועסט
דעמאלט פילן.**

~ תרגום ~

זאת לא נסית עדין לצעק להשם יתברך כל היום
הטעימני נא טעם ספה, איזה טעם היית טועם אחר
כך בקדשת הספה.

אבני"ה ברזל, שיש"ק

נדבת הר"ר שמואל אייזיק ב"ר נפתלי צוקר הי"ו
לרגל שמחת פדיון בנו בכורו נתן שיחי למזל טוב

זמני שבת קודש יו"ט ראשון של סוכות

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:56	5:55	6:12	5:56	6:05	5:55	6:29	6:26
שקיעה ערב שב"ק	6:36	6:35	6:34	6:36	6:35	6:35	6:51	6:48
חצות הלילה	12:59	1:00	1:00	12:58	1:00	12:59	1:25	1:18
עלות השחר	5:18	5:19	5:19	5:16	5:18	5:16	5:17	5:26
עטיפת הטלית	5:40	5:41	5:41	5:38	5:41	5:39	5:46	5:52
נץ החמה	6:30	6:31	6:31	6:29	6:30	6:29	6:51	6:48
סוף זמן קר"ש מג"א	8:43	8:44	8:44	8:42	8:44	8:42	8:49	8:54
חצות היום	12:30	12:31	12:32	12:30	12:31	12:30	12:50	12:47
שקיעה שב"ק	6:35	6:34	6:33	6:34	6:34	6:34	6:48	6:46
צאת השבת	7:07	7:08	7:09	7:07	7:08	7:07	7:36	7:58
צאה"ש 72 דק'	7:47	7:47	7:45	7:47	7:46	7:46	8:01	

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

זמני שבת קודש שמיני עצרת

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:47	5:46	6:03	5:56	5:56	5:56	6:14	6:14
שקיעה ערב שב"ק	6:27	6:26	6:25	6:26	6:26	6:26	6:36	6:36
חצות הלילה	12:50	12:51	12:51	12:49	12:50	12:49	1:11	1:06
עלות השחר	5:22	5:23	5:23	5:21	5:23	5:21	5:28	5:34
עטיפת הטלית	5:44	5:45	5:46	5:43	5:45	5:44	5:57	5:59
נץ החמה	6:34	6:35	6:36	6:34	6:35	6:34	7:01	6:55
סוף זמן קר"ש מג"א	8:44	8:45	8:46	8:43	8:45	8:43	8:54	8:57
חצות היום	12:28	12:29	12:30	12:27	12:29	12:28	12:48	12:45
שבע שעות	1:27	1:28	1:29	1:26	1:28	1:27	1:46	1:44
שקיעה שב"ק	6:58	6:59	7:00	6:58	6:59	6:58	7:21	6:34
צאת השבת	7:38	7:38	7:36	7:37	7:37	7:37	7:46	7:46
צאה"ש 72 דק'	6:58	6:59	7:00	6:58	6:59	6:58	7:21	